YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)
25 päivänä syyskuuta 2003 *

Asiassa C-74/02,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään G. zur Hausen, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Saksan liittotasavalta, asiamiehinään W.-D. Plessing ja M. Lumma,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut kuluttajien mahdollisuudesta saada uusien henkilöautojen markkinoinnin yhteydessä polttoainetaloutta ja hiilidioksidipäästöjä koskevia tietoja 13 päivänä joulukuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/94/EY (EYVL 2000, L 12, s. 16) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet (esittelevä tuomari) sekä tuomarit P. Jann ja A. Rosas,

julkisasiamies: J. Mischo,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

ottaen huomioon julkisasiamiestä kuultuaan tekemänsä päätöksen, jonka mukaan asia ratkaistaan ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY 226 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 5.3.2002 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut kuluttajien mahdollisuudesta saada uusien henkilöautojen markkinoinnin yhteydessä polttoainetaloutta ja hiilidioksidipäästöjä koskevia tietoja 13 päivänä joulukuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/94/EY (EYVL 2000, L 12, s. 16; jäljempänä direktiivi) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä.

2 Koska komissio ei ollut saanut Saksan viranomaisilta mitään tietoa direktiivin saattamisesta osaksi Saksan oikeusjärjestystä, se aloitti jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn. Komissio kehotti Saksan liittotasavaltaa esittämään huomautuksensa, ja koska Saksan hallituksen vastauksena esittämät seikat eivät vakuuttaneet komissiota, tämä lähetti Saksan hallitukselle 25.7.2001 perustellun lausunnon. Koska Saksan liittotasavalta ei vastannut perusteltuun lausuntoon, komissio nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Direktiivin tarkoituksena on varmistaa, että kuluttajien saataville saatetaan tietoja yhteisössä myytäväksi tai liisattavaksi tarjottavien uusien henkilöautojen polttoainetaloudesta ja hiilidioksidipäästöistä, jotta he voivat tehdä tietoon perustuvan valinnan.

4 Direktiivin 12 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden oli saatettava direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 18.1.2001 ja niiden oli ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen

Asianosaisten lausumat

5 Komissio toteaa, että EY 249 artiklan kolmannen kohdan ja 10 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan jäsenvaltioiden on saavutettava direktiivissä säädetyt tulokset siinä asetetussa määräajassa.

6 Esillä olevassa asiassa direktiivin 12 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden oli saatettava direktiivi osaksi kansallista oikeusjärjestystä viimeistään 18.1.2001 ja niiden oli ilmoitettava komissiolle toteutetuista täytäntöönpanotoimista, mitä ei kuitenkaan ollut tehty.

7 Saksan hallitus ei kiistä viivästystä direktiivin täytäntöönpanossa.

8 Se korostaa kuitenkin, että direktiivin täytäntöönpano on melkein saatettu päätökseen, mikä komission olisi pitänyt ottaa huomioon, ennen kuin tämä nostaa esillä olevan kanteen, ja tämä vie komissiolta kaiken intressin kanteen ajamiseen.

9 Direktiivin täytäntöönpanon viivästyminen johtuu lisäksi siitä, että Saksan sisäisessä oikeusjärjestyksessä vaaditaan oikeusperustan luomista ennen direktiivin täytäntöönpanoa. Oikeusperusta saatiin 30.1.2002 antamalla Gesetz zur Umsetzung von Rechtsakten der Europäischen Gemeinschaften auf dem Gebiet der Energieeinsparung bei Geräten und Kraftfahrzeugen — Energieverbrauchskennzeichnungsgesetz (energiansäästöä laitteiden ja ajoneuvojen osalta koskevien Euroopan yhteisön säädösten täytäntöönpanosta annettu laki). Täytäntöönpanoasetus direktiivin saattamisesta osaksi Saksan oikeusjärjestystä voidaan tästä lähtien antaa tältä pohjalta.

10 Saksan hallitus esittää lopuksi, että direktiivin täytäntöönpanoa on tarkoituksellisesti pitkitetty menettelyn ekonomisuutta koskevista syistä, jotta täytän-

töönpano voisi tapahtua yhtäaikaa loistelamppujen virranrajoittimien energiatehokkuusvaatimuksista 18 päivänä syyskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/55/EY (EYVL L 279, s. 33) kanssa.

11 Komissio torjuu kokonaisuudessaan Saksan hallituksen esittämät perustelut, jotka liittyvät Saksan oikeusjärjestyksen erityispiirteisiin ja siihen, että menettelyn ekonomisuussyistä se on päättänyt panna samanaikaisesti täytäntöön kyseisen direktiivin ja muut sen jälkeiset ympäristönsuojelua koskevat direktiivit.

12 Yhteisön oikeuskäytännöstä ilmenee nimittäin komission mukaan, että näillä seikoilla ei ole merkitystä tutkittaessa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevaa kannetta.

13 Komissio katsoo myös, ettei sillä ole merkitystä, että direktiivi aiotaan välittömästi saattaa osaksi Saksan oikeusjärjestystä. Tämä seikka ei voi yksinään poistaa komission koko intressiä kanteen ajamiseen.

14 Lopuksi komission mukaan vakiintuneessa oikeuskäytännössä on katsottu, että sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on arvioitava perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

15 Aluksi on muistutettava siitä, että vakiintuneessa oikeuskäytännössä on katsottu, että kun arvioidaan sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvel-

voitteitaan, on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se oli perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä (ks. erityisesti asia C-147/00, komissio v. Ranska, tuomio 15.3.2001, Kok. 2001, s. I-2387, 26 kohta; asia C-173/01, komissio v. Kreikka, tuomio 4.7.2002, Kok. 2002, s. I-6129, 7 kohta ja asia C-114/02, komissio v. Ranska, tuomio 10.4.2003, Kok. 2003, s. I-3783, 9 kohta).

16 Käsiteltävänä olevassa asiassa on kiistatonta, että Saksan liittotasavalta ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä huolehtiakseen direktiivin täydellisestä täytäntöönpanosta tätä varten asetetussa määräajassa.

17 Sillä, että täytäntöönpanotoimenpide aiotaan välittömästi toteuttaa, ei ole merkitystä, eikä se ole omiaan poistamaan komission koko intressiä ajaa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevaa kannetta, vaan tällä on vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan harkintavaltaa sen osalta, katsooko se tällaisen kanteen nostamisen tarkoituksenmukaiseksi vai ei (ks. mm. asia C-383/00, komissio v. Saksa, tuomio 14.5.2002, Kok. 2002, s. I-4219, 19 kohta).

18 On lisäksi todettava, että samoin vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltio ei voi sisäisen oikeusjärjestyksensä oikeussääntöihin, toimintatapoihin tai tilaan vetoamalla perustella sitä, ettei se ole noudattanut direktiivissä säädettyjä velvoitteita ja määräaikoja (ks. mm. asia C-276/98, komissio v. Portugali, tuomio 8.3.2001, Kok. 2001, s. I-1699, 20 kohta ja em. asia komissio v. Ranska, tuomio 10.4.2003, 11 kohta).

19 Komission nostamaa kannetta on siis pidettävä perusteltuna.

20 Näin ollen on todettava, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut direktiivin mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

21 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut Saksan liittotasavallan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska Saksan liittotasavalta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut kuluttajien mahdollisuudesta saada uusien henkilöautojen markkinoinnin yhteydessä polttoainetaloutta ja hii-**

lidioksidipäästöjä koskevia tietoja 13 päivänä joulukuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/94/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Saksan liittotasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Wathelet Jann Rosas

Julistettiin Luxemburgissa 25 päivänä syyskuuta 2003.

R. Grass

kirjaaja

M. Wathelet

ensimmäisen jaoston puheenjohtaja